



Иван Вазов

Видях го пак...

Писано по случай шествието на македонската колония на 19 февруари 1900 г. из софийските улици.

Видях го пак, видях го ази знамето
свето жалејно македонско черно
и с трепет красноречјето му нямото
разбрах го аз, покъртен бях безмерно.

Задрилски братя с ведно празнуваха
денят на избавлението ни славен,
а там зад Рилазвякове се чуваха
оковни вопли на народ безправен.

Под сняг печалното вървеше шествие,
из улицата кална то вървеше...
Склоних глава, изпратих му приветствие,
сетих сълза, че буза ми гореше.

Отмина то без шум, кат погребение,
на Македония със образа високи
и светлий ден на нашто избавление
пред мене с траур се покри дълбоки.

София, 1900

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4515>]